

Löräys

Maastopartion 3/23
lippukuntalehti

Toimituksen sana

Eikös sitä niin sanota, että tekemällä oppii ja ongelmia kannattaa kutsua haasteiksi?

Vastaanotin itselleni tehtävän, jonka kanssa kamppailin monet kerrat ja jonka eteen tein monia tunteja töitä. Tehtävää tehdessä kävin läpi monenlaisia tunteita ja ajatuksia, niin positiivisia kuin myös negatiivisia.

Välillä tehtyä työtä pystyi kutsumaan turhaan tehdyksi, kun lähes kaikki saattoi mennä kokonaan uusiksi. Tämä todella turhautti ja pisti ärsyttämään. Näissä tilanteissa kuitenkin ajattelin, että tekemällä oppii ja virheistä otetaan opiksi. Kyseessä ei kuitenkaan välttämättä ollut suoranaisesti virhe, vaan ehkä ennemminkin aloitettu työ, joka ei sitten loppujen lopuksi tuntunutkaan toimivalta, jolloin suunnittelu ja ajatustyö piti aloittaa uudelleen. Välillä se turhautti todella vahvasti ja teki mieli lyödä hanskat tiskiin.

Sitten kun kaikkien esivalmisteluiden, suunnitelmien ja muiden työvaiheiden jälkeen näki sen oman käden jäljen, sai olla ylpeä itsestään. Välttämättä käytännössä asiat eivät menneet ihan niin kuin olin suunnitellut, mutta kun olin projektin aikana iskostanut ajatuksiini, että tekemällä oppii, niin otin vastoinkäymiset tai yllätykset joihin en osannut varautua ennemminkin haasteena kuin pettymyksenä ja epäonnistumisena.

Kirjoitelma saattaa vaikuttaa hyvinkin negatiiviselta ja pelkältä pettymykseltä, mutta oikeasti tykkäsin tästä saamastani ja vastaanottamastani tehtävästä. Sain tehdä töitä itselle tärkeän aiheen ympärillä, oppia siitä ja kehittää itseäni. Ja mikä parasta olen erittäin tyytyväinen aikaansaannokseeni.

Vaikka välillä tuntuukin, että kaikki menee pieleen, mikään ei onnistu ja kaikki kaatuu vaan päälle, kannattaa tilanteet vastaanottaa ennemminkin haasteena, uuden oppimisena kuin epäonnistumisena.

Marjo

Töräyksen toimitus

Päätoimittaja: Marjo Anttila

Suuri kiitos myös vapaaehtoisille juttujen kirjoittajille!

Painopaikka: KorinFoto Lahti

ILMOITUSTAU LU

23.9., KITTI, koko ikäkauden tarpojatapahtuma,
LAP

7.10., Seikkailijakisat, HP

11.10, Lauluilta kaikille ikäkausille Luomaniemen
rantsaunalla klo 18-19:30, NaPa

13.-15.10., Leiri, NaPa

14.-15.10., Partiotaitojen syys-SM-kilpailut, SP

14.10., Rentokisat, LAP

20.-22.10., Explo, HP

20.-22.10.10., Jamboree on the Air – Jamboree on
the Internet, HP

6.11., Lauluilta kaikille ikäkausille Luomaniemen
isossa salissa klo 18-19:30, NaPa

8.11., Keilat kumoon – johtajahuolto, LAP

11.11., Sudenpentutapahtuma, HP

17.-19.11., Leiri, NaPa

29.11., LAP:in syyskokous, LAP

Töryksen
deadline
25.11

SISÄLLYS

TOIMITUKSEN SANA	s. 2
ILMOITUSTAULU	s.3
LAPINHÄME	s. 5
NASTAPARTIOLAINEN ESITTÄYTYY	s. 6
PÄIVÄKAHVISEURAA	s. 7
RUOKAA NUOTIOLLA	s.8
KARHUJENGI MERIKARHUINA	s. 9
TEAM J, J & A KALASSA KÄSIVARREN LAPISSA	s. 10
SUDARISIVUT	s. 14
NASTAPARTION JUHLALEIRI 26.5-28.5 JA 60v JUHLA	s. 16
NASTAPARTION 60-VUOTISJUHLA	s. 20
RETRO TAKANA - MUISTOT MUKANA	s. 21
VIERAANA LIPPUKUNNAN 60-VUOTISJUHALEIRILLÄ	s. 23
SUIHKUSEURAPIIRI	s. 26
ILTATARINA	s. 27
TÖRÄYS OHJEET	s. 28

LAPINHÄME

LÄHDE LAPPIN

2024

NASTAPARTION KOKO
LIPPUKUNNAN YHTEINEN
LAPINREISSU

ILMOITTAUTUMINEN ALKAA 1.11.2023
KOE YÖTÖN YÖ

Alustava hinta 260€
alle kouluikäiset 130€
Nallepartiolaiset ja sudenpennut
mukaan oman aikuisen kanssa
Omatoimireissu 150€

5.-14.7.2024

Lapinhämeen leirikeskuksessa
Saariselällä aivan UKK-puiston
tuntumassa

Reissussa majoitutaan teltoissa. Perheillä ja aikuisilla on mahdollista vuokrata leirialueelta mökki omakustannehintaan. Mökit jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Varaukset elokuun 2023 loppuun mennessä Lisätietoja Antilta 040-7719617.

Nastapartiolainen esittäytyy

Olen Karoliina "Caro" Istukaissaari. Nastapartiolainen vuodesta 1982.

Vuosien varrella olen toiminut monissa eri tehtävissä lippukunnassa.

2000 luvun alusta pidin 15 vuoden tauon partio toiminnasta, mutta omien lasten partioharrastuksen alettua ajauduin itsekin takaisin partio toimintaan. Tällä hetkellä olen Luotsi Leppikset tarpoja ryhmässä.

Hallituksessa ole Johtis-Nasta. Toimenkuvaan kuuluu;

- Varmistaa tai tehdä tilavaraukset
- johtiksen sisällön koordinointi eli kerään yhteen mitä asioita halutaan käsitellä ja kuka tekee mitäkin.

Johtiksessa on tietysti mukava kun on jotain tarjoiluja, joten otan innokkaiden tarjoilujen järjestäjien tarjoilut vastaan. Hyvät ideat johtiksen aiheista ja kohteista otetaan lämmöllä vastaan. :)

PÄIVÄKAHVISEURAA

Päiväkahviseuraa-juttu juontaa alkuperäiset juurensa vuoden 1994 kolmannesta Töräyksestä. Kyseessä on siis haastattelusarja, jossa on yhteensä 5 kysymystä, jonka lisäksi päiväkahviseuralainen saa haastaa juttuun mukaan seuraavan Nastapartiolaisen.

Tällä kertaa Päiväkahviseurana on Kimmo.

Oletko valmis?

- Kyllä, aina valmiina.

Kuvaile itseäsi muutamalla sanalla.

- Tekevä, yleensä innostunut joskus jopa aikaansaava.

Mikä on Nastolan seudun paras retkipaikka?

- Lapakiston maastot myös Linnaistensuo on hieno paikka.

Ensimmäisen ryhmäsi nimi

- Kameleontit

Ikimuistoisin partiomuistosi tähän mennessä?

- Ensimmäinen partioleirini, Pärjääjät kesäleiri Arralla.

Seuraavaksi haasteen saa vastaan Heli K.

Ruokaa nuotiolla - Räiskäleet

Edellisessä Töräyksessä 2/2023 oli vinkki tikkupullien tekemisestä, joten jatketaan samalla linjalla. Räiskäleet toisin sanoen letut eli ohukaiset, ovat mainio retkiherkku ja niiden valmistaminen onnistuu käden käänteessä ja useammalla eri tavalla.

Räiskäleiden valmistamiseen tarvitset itsellesi mieluisen reseptin huomioiden erilaiset ruoka-aineallergiat ja muut rajoitteet. Yleensä räiskeleet muodostuvat maidosta, kananmunasta, vehnä jauhoista ja suolasta. Älä unohda paistamiseen tarvittavaa rasvaa.

Varsinaisen taikinan lisäksi tarvitset myös täytteitä. Makeaa vai suolaista, vaiko molempia? Makeina täytteinä voi olla esimerkiksi sokeria, hilloa tai kermavaahtoa. Kun taas suolaisina esimerkiksi jauhelihaa ja riisiä tai miksi ei valmistaisi esimerkiksi vaikka nokkos- tai pinaattilettuja.

Räiskäleiden valmistamiseen tarvitset taikinan ja täytteiden lisäksi myös valmistuvälineet. Letut voidaan paistaa nuotiolla pannulla tai trangiolla. Ohukaisten kääntämisen avuksi voit ottaa paistinlastan, jos niiden kääntäminen heittämällä ei vielä onnistu tai haluat pelata varman päälle.

Vinkkinä: Mikäli paistat letut lettupannulla, kannattaa pannu lämmittää hyvin ennen paistamista, jotta välttyttäisiin siltä etteivät ne palaisi pohjaan. Jos taas valmistat räiskäleet trangiolla, liekinrajoitinta kannattaa pitää hieman suljettuna, sillä täydellä teholla polttonesteen liekki kuumentaa pannun keskiosaa liikaa, jolloin lettu palaa pohjaan hyvin helposti.

Ohjeen apuna käytetty: <https://fi.scoutwiki.org/R%C3%A4isk%C3%A4leet>

Karhujengi merikarhuina

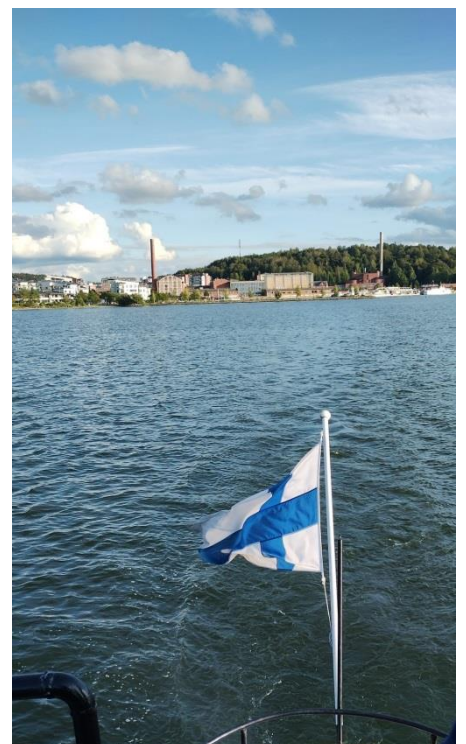
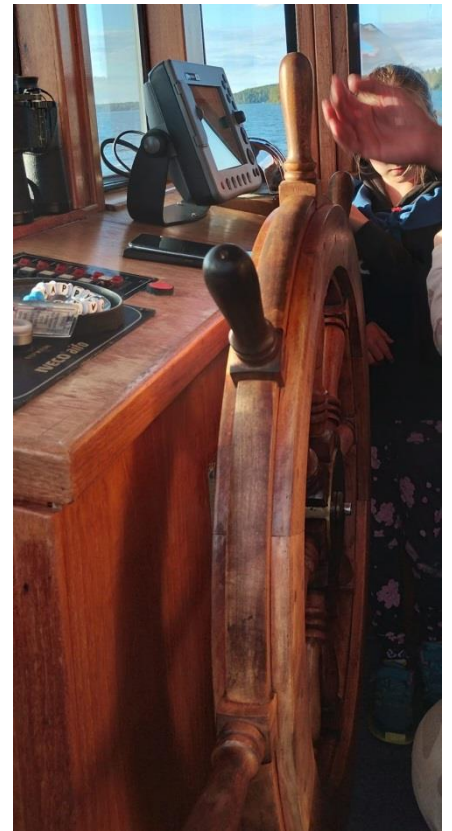
Karhujengin viimeinen sudenpentukausi aloitettiin Lahden matkustajasatamasta m/s Happy days-laivalla. Edellisiltaisesta myrskystä ei ollut tietoaakaan, kun aurinko kimmelsi Vesijärven pintaan ja tuuli liplatteli lempeästi laineita, kun Karhujengi saapui laivalaiturille.

Kapteeni Esa kutsui illan miehistönsä laivaan. Laivassa kapteeni kääntää ja miehistö kuuntelee sekä tekee ohjeiden mukaan. Sehän oli kaikille jo ennestään tuttua, nyt vaan akeloiden sijaan ohjeet tuli kapteenilta.

M/s Happy days on 1886 Ruotsissa rakennettu laiva, valmistuessaan se toimi höyrykoneella. Laiva tuli Suomeen, tarkemmin Viipuriin, 1920-luvulla. Alkuun laiva oli metsäyhtiöiden omistuksessa ja hinasi tukkilauttoja ja lotjia. Sodan jälkeen laiva toimi merellä miinannaivaustehtävissä. 1960-luvulla laiva alkoi olla jo huonossa kunnossa, eikä sen höyrykonekaan ollut enää ajanmukainen. Romutuksen sijaan laivaan kuitenkin vaihdettiin kone, vuosien kuluttua ja mutkien kautta se lopulta päätyi nykyiselle omistajalleen kapteeni Esalle ja hänen vaimolleen. Laivan asiakkaiden suosikki on laivan pieni sauna. Karhujengi ei kuitenkaan tällä reissulla saunonut, vaikka hauskaa sekin varmasti olisi ollut.

Karhujengi auttoi satamasta lähdössä, jokainen pääsi ohjaamaan laivaa vuorollaan, kapteeni kertoi merimerkeistä, navigoinnista ja pääsivät muutamia vapaaehtoiset soittamaan torveakin lähtiessä ja palatessa. Purjehtipa ohi myös toinen alus, jonka nokassa näkyi partiolilja.

Hieno aurinkoinen ilta m/s Happy daysin kannella oli mahtava kauden aloitus pian seikkailijoiksi siirtyvälle Karhujengille!

Team J, J&A kalassa Käsivarren Lapissa

Lauantaiaamuna starttasi auto kohti Kilpisjärveä. Ajoharjoittelija nuorempi Jii aloitti ajo-osuuden ja Torniossa vaihdettiin vanhempi Jii rattiin pohjoisen poroteitä varten. Illasta saavuttiin Kilpisjärvelle, josta etsimme laavulle paikan ja rupesimme majoittumaan. Illasta vielä hieman kalastettiin Kilpisjärvestä saamatta mitään saaliiksi.

Aamulla herättiin auringon paistaessa Kilpisjärven rannasta todeten järven olevan täysin sumun peittämä. Kelin muuten ollessa aurinkoinen päätimme suorittaa retken yhden pakollisista visiiteistä eli kolmen valtakunnanrajapyykillä käynti. Palatessamme rajalta meillä oli aikaa käydä huiputtamassa Saana, joka oli kolmesti vain juurella käyneen vanhemman Jiin yksi matkan haaveista. Illalla vaihdoimme laavun pois järven rannasta välttääksemme aamun kaltaisen sumun.

Syötyämme Kilpisjärven retkeilykeskuksessa tukevan aamupalan sulloimme vielä viimeisiä tavaroita rinkkoihin. Suunta kohti pöpelikköä ja toivomiamme kalapaikkoja. Mikään kulkemamme reitti ei ollut ns. keppireittiä vaan muita polkuja ja soita. Kuljettuamme rauhassa vanhemman Jiin polvien ehdoilla saavuimme vihdoinkin suunnitellulle lammelle huomaten sen rannat aivan liian heinäisiä kalastukselle. Suunnitelman muutos ja matka jatkui lähimmälle lutakolle jossa pääsi kalaan.

Majoitukset pystyyn ja eikun syömään. Ensimmäinen erämaaravinto oli makaroni, lammas"nötkötillä" höystettynä. Purkkisäilyke lammas"nötkötistä" täytyy mainita, että ne on tehty retkeilijä Aan kummitädin miehen lampaista ja mennyt ainakin kaksi vuotta sitten "vanhaksi" eli yli päiväyksen, mutta hyvää oli eikä vatsa mennyt kuralle.

Vatsat täytettynä läksimme suurin toivein rantaan kalalle. Pettyneinä saimme ainostaan haukea ja ahventa eikä yhtään jalokalaa. Maistui nuo pettymyksen tuottaneetkin kalat oikein hyvälle nuotiolla halstrattuna. Rupesikin tipottelemaan vettä ja valmistauduimme nukkumaan. Olimmekin päättäneet nukkua teltassa laavun sijaan, koska säätiedotus näytti seuraavaksi vuorokaudeksi vesisadetta. Teltta oli

virhe, koska se oli laavua pienempi ja kaiken lisäksi se todettiin vuotavaksi. Laavu olisi ollut tilavuutensa takia myös miellyttävämpi, koska vietimme siinä pienessä teltassa seuraavan vuorokauden. Tähän teltassa kyyhöttämiseen syynä oli aivan totaalinen kaatosade, joka asettui päällemme koko päiväksi. Meinasi vanhempaakin retkeilijää ruveta harmittamaan ja tylsistyttämään. Sateen helpottaen illalla saimme tehtyä vihdoon ruokaakin ja mieliala koheni huomattavasti. Vatsat täytenä nukkumaan ja valmistautumaan aamuiseen paikan vaihtoon.

Aamulla taas tavarat kasaan ja etsimään uutta kalastuspaikkaa. Matkalla hieman harhauduttiin reitiltä höpöittäessämme ja päätettiin "oikaista" tuosta noin suon yli, joka sitten onkin tarina ihan omanaan, joka jätetään kertomatta huonon kielenkäytön takia☺. Uusi kalapaikka löytyi ja majoite eli laavu ensin pystyyn ja sitten kalaan. Löytyi hieno virta ja pieni koski, josta yritimme saada kalaa taas kerran huonolla menestyksellä. Tämähän ei meitä haitannut vaan riipastiin vaatteet pois ja uimaan kyseiseen virtaan. Tämä olikin aivan loistava idea, koska rupesimme jo omasta mielestäkin haisemaan. Olipas virkistävää mennä puhtaana nukkumaan.

Seuraavana päivänä saavuimme autolle jonne jätimme rinkat ja vaihdoimme ne reppuun. Reppu selässä oli helpompaa kiertää lähistöllä olevia kalapaikkoja. Reppuun saatiin hyvin mahtumaan ruokaa ja trangia. Päivä meni kalastaessa ja syödessä. Illemmalla takaisin autolle ja ajelemaan ns. sivistykseen. Olimme varanneet Kilpisjärven retkeilykeskuksesta rantasaunan. Ennen saunaa kävimme syömässä keskuksen ravintolassa ehkä yhdet parhaimmat pizzat mitä olemme maistaneet. Toki jokusen päivän trangiaruoat ehkä vaikutti makuun. Saunan jälkeen uituamme virkistävässä Kilpisjärvestä rupesi uni maittamaan. Majoituksen laitoimme lähelle retkeilykeskusta noin kilometrin päähän tunturikoivujen katveeseen.

Jälleen aamulla matka jatkuu retkeilykeskuksen tukevan aamupalan jälkeen, mutta tällä kertaa auton nokka lähtee Norjaa kohti. Olimme suunnitelleet kotimatkan Norjan ja Ruotsin kautta Suomeen. Matkamme kulki Haaparannan järkyttävän suuren karkkivalikoiman kautta kotiin. Kotimatalla tätä kirjoittaessa ja karkkia mutustaessa on hyvä muistella reissua ja sen kommelluksia. Reissussa on aina mukava olla, mutta kotiin on aina kiva palata. Reissusta sai paljon hyviä ja ainutlaatuisia muistoja. Suosittelemme muillekin lähtöä rinkkojen kanssa pohjoiseen, jos ei kalastamaan niin sitten vain muuten retkeilemään.

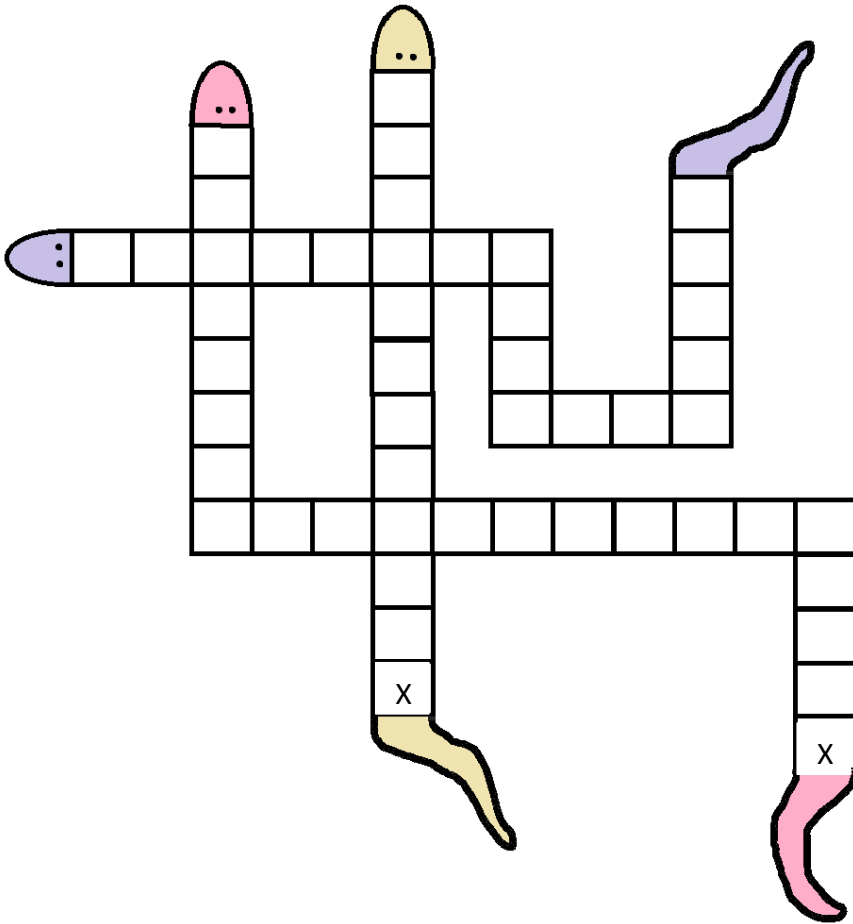
Matkassa mukana Jamppa, Juho ja Aapo

Kirjoitti Eränasta Jamppa

SUDARI

SANAMADOT

Sanamatojen sanat ovat kadonneet. Osaatko lisätä sanat oikeille madoilla oikealla tavalla?

Sanat sijoitetaan matoihin niin, että seuraava sana alkaa edellisen sanan kahdella viimeisellä kirjaimella.

Yksi vaaleanpunaisen madon sanoista on *taimen*, yksi keltaisen madon sanoista on *torni* ja yksi liilan madon sanoista on *tolppa*.

Muut sijoitettavat sanat ovat: soma, lama, nitinä, ennakoida, sato, mato, luovuus, maanantai ja paalu

Sanat lähtevät liikkeelle madon päästä. Valmiiksi annettu sana ei ole ensimmäinen sana.

LOGISTA PÄÄTTELYKYKYÄ

Osaatko selvittää muotojen numeeriset arvot?

$$\triangle + \triangle = 6$$

$$12 - \triangle \times 3 - 1 = \square$$

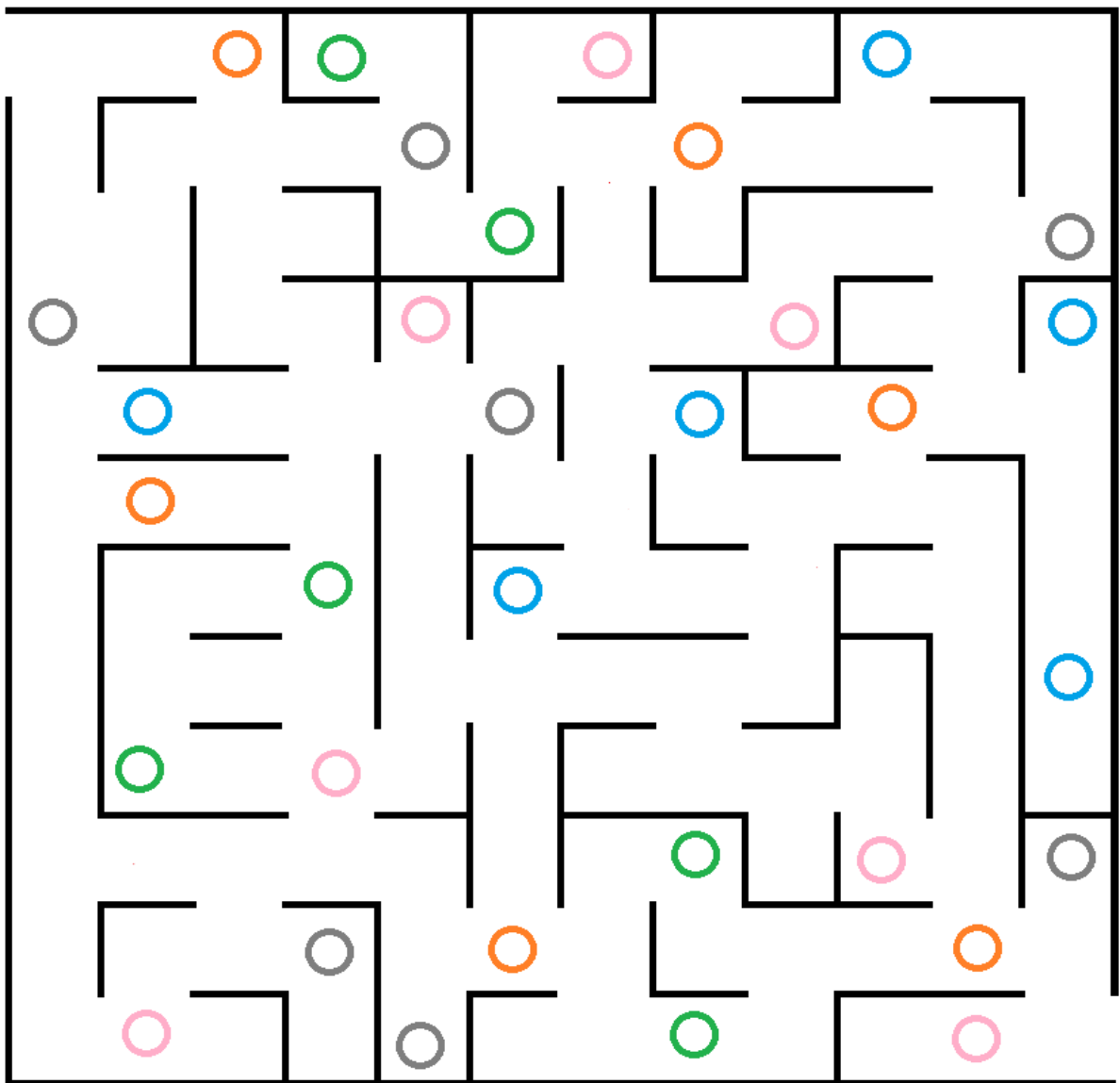
$$\square + \bigcirc + \bigcirc = 4$$

$$\square + \bigcirc + \triangle \times 2 + \square - (\bigcirc + \bigcirc) = \star$$

SIVUT

LABYRINTTI

Pääsetkö labyrintin läpi niin, että keräät kaikki oranssit pallot keräämättä muun värisiä palloja?

Nastapartion juhlaleiri 26.5.–28.5. ja 60 v juhla

Toukokuun lopulla vietettiin Nastapartion juhlaleiriä Luomaniemessä isolla porukalla ja olipa meillä hauskaa!

Perjantaina, leirin alkaessa leiriläiset majoitettiin nopeasti ja käskettiin laittamaan naamiaispuvut päälle, sillä heti leirin aluksi vietimme Karhujengin ja Naalien yhteistyössä järjestämään illanviettoon, eli köydenvetoturnajaisiin, joka oli samalla naamiaiset!

Sillä aikaa, kun leiriläiset majoituivat ja varustautuivat naamiaisiin, tarjottiin saattajille pullakahvit ruokalassa, tästä kiitos Carolle ja Niinalle, jotka ystävällisesti olivat mukana pullatalkoissa!

Olimme jakaneet leiriläiset leirivartioihin, joissa oli eri-ikäisiä leiriläisiä ja vartiot saivat nimikseen Nastapartion historiallisia vartioiden nimiä, Pöllö, Metsäkauriit...

Köydenvedo oli menestys, hauskaa oli ja varsinaisen "kisan" jälkeen alkoi ryhmien välinen haastaminen, jolle ei meinannut tulla loppua. Köydenvedon muuten voitti Pöllö-vartio, joka muuten oli ensimmäinen Nastapartion vartio!

Köydenvedosta ja naamiaisista menimme iltapalalle ja sen jälkeen Tommin pitämään iltahartauteen ja nukkumaan...

Lauantai-aamun lipunnoston ja aamiaisen jälkeen aloitimme leikkimieliset PT-kisat! Aloitustehtävänä oli Korpun laatima kädentaitotehtävä, jossa tehtiin mölkky-peliä. Korppu olikin piilottanut ovelasti tehtävään haastetta ja tämä osoittautui haasteelliseksi tehtäväksi, hyvä niin!

Aloitustehtävän jälkeen oli vuorossa lounas ja hetki vapaa-aikaa, kunnes osallistuimme Nastapartion 60 v juhlaan. Juhlassa kuulumme muutamia puheita, mm. lippukunnanjohtajalta mukavan lyhyt puhe, sekä edellä mainitun Pöllö-vartion jäsenien muisteloita. Laululeikkejä ja sketsejä mahtui myös ohjelmaan ja oli erittäin hauskaa nähdä muun muassa kirkkoherran leikkivän vanha reissaaja -laululeikkiä mukana meidän kanssamme!

Leiriläiset jaksoivat koko juhlan todella upeasti, tästä mukana olleille tuhannet kiitokset, teistä oli helppo olla ylpeä!

Päiväjuoman jälkeen aloitettiin rastirata, mm. kaislikossa suhisee, pohjalaishippa, sanoituksissa(ko) totuus.

Rastiradan jälkeen oli päivällisen vuoro ja tämän jälkeen saunat, vesileikkejä ja nuotiopoppareiden valmistusta. Voin sanoa, että en muuten olisi mennyt veteen vielä tuolloin, veden lämpö oli +14C...brrr...

Tästä jälleen menimme syömään, iltapala vuorossa tällä kertaa. Sanotaan, että armeija marssii vatsallaan, mutta ei ole partio kauas siitä jäänyt!

Iltahartaus oli leffailta poppareiden kera.

Iltahartaudessa Jassu johdatteli meitä kohti höyhensaaria rasteilla tehtyjen kynttilöiden kera.

Sunnuntai-aamu meni rutiinilla – lipunnosto – aamiainen – pakkaaminen – siivous.

Lippuaukiolla julistimme lopuksi ”PT-kisojen” voittajan, eli jokaikisen ja nautimme palkintojäätelöt.

Leiristä jäi erityisesti mieleen se, miten hienosti sekavartiot toimivat leirillä, isommat ohjasivat ja auttoivat pienempiään, oli erittäin hienoa johtaa tällaista joukkoa!

Terveisin, leirin johtaja
”Toi” aka Jukka Juurakko

Nastapartion 60-vuotisjuhla

27.5.2023 juhlistimme rakasta lippukuntaamme uusien ja ennestään tuttujen ihmisten kanssa. Kuten partiossa on tapana, juhliin sisältyi huutoja, laululeikkejä, tarinoita ja kisailua. Tarinoita meille oli kertomassa Nastapartion ensimmäiset partioryhmät. Kun tarinoita ja viisautta oli jaettu nuoremmille laulujen ja huutojen kera, oli aika jatkaa juhlia. Kaikkiin juhliin kuuluu kakku ja niin kuului myös tähän juhlaan. Vieraille oli tarjolla kakkua, ja juotavaa. Herkuttelun aikana sai myös käydä katsomassa kuvia Nastapartiosta vuosien varrella. Juhlassa muut lippukunnat, ja yhteistyö kumppanit antoivat synttäri lahjoja, joista Nastapartio kiittää.

Juhlan aikaan oli leiri käynnissä, joilla alkoi partio kisojen tapainen aktiviteetti johon vieraita pyydettiin tulla tutustumaan. Kisoissa käytiin läpi tärkeitä ja ei niin tärkeitä taitoja, tutustuttiin tämän hetkisiin partiolaisiin ja jatkettiin Nastapartion juhlistamista.

Vielä kerran, Onnea Nastapartio 60 v.

Jasmin

RETRO takana - muistot mukana

Tämän kesän lippukuntaleiri RETRO on nyt takana ja leirillä mukana olleet ovat monta muistoa ja kokemusta rikkaampia. Lippukuntamme juhluvuoden kunniaksi leiri järjestettiin tänä vuonna menneiden vuosikymmenten malliin. Rakensimme leirin tällä kerralla täysin koskemattomaan, hienoon mäntymetsään. Ja saimme uida kristallinkirkkaassa järvessä. Leirinuotiolla saimme istua kauniin lammen rannalla. Se on harvinainen mahdollisuus nykyään. Yövyimme Niger-teltoissa, jotka pystytettiin ympyrämuotoon lippuaukion ympärille. Lipunnostoissa pukeuduimme partioasuun ja iltanuotiolla esitettiin leiriläisten ja johtajienkin tekemiä sketsejä, sekä laulettiin ja huudettiin. Muun muassa näistä elementeistä syntyi Retro-leiri ja sen tunnelma. Vielä merkittävämpi asia leiritunnelman ja leirin onnistumisen kannalta on tietenkin leiriläiset ja leirin johtajat. Omasta mielestäni Retrolla oli sekä leiriläisinä että johtajina tosi mainioita tyyppejä, ja hommat leirillä sujuivat hienosti. Oli mukava seurata innokasta tekemistä ja touhuamista leirin eri ohjelmissa. Leirin johtajat olivat keksineet mukavaa ja mukaansa tempaavaa tekemistä, jonka parissa kaikki tuntuivat viihtyvän. Yksi asia, joka tarvittiin entisajan tunnelman luomiseen, oli se, että kenelläkään ei ollut leirillä mukana omaa puhelintaan tai muuta äly- tai älytöntä laitetta. Oman puhelimen jättäminen kotiin varmaankin arvelutti monia meistä etukäteen, mutta leirillä asia ei näyttänyt haittaavan ketään. Enkä havainnut, eikä kukaan tullut minulle kertomaan, että olisi kaivannut puhelintaan leirillä. Saimme keskittyä täysillä tekemiseen ja leirikavereihin. Kannattaa varmaan kokeilla joskus toistekin.

Leirin ohjelmassa olikin monenmoista tekemistä. Kaarnalaivan vuolemista, ritsojen ja jousipyssyjen tekemistä, tuohitöitä, viittomakielen opettelemista, kumihimo-nauhan punomista, postin lähettämistä toisillemme, kotiin ja kavereille, jne. Kävimme myös yhden yön haikilla. Haikilla tarpojat tarpoivat noin 13 kilometrin reitin ja seikkailijat seikkailivat noin seitsemän kilometrin reitin. Ja itsestään selvää oli, että myös uimme useaan kertaan leirillä ja ohjelmassa oli yksi kokonainen vesipäivä.

Yksi olennainen asia leirin onnistumisessa on ruoka. Ja Retrolla ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Ja Retron erikoisuutena oli se, että saimme syödä leirikeittiössä paistettua tuoretta leipää joka päivä. Lisäksi tarjolla oli myös usein tuoretta pullaa, mustikkapiirakkaa ja jopa täytekakkua synttäreiden kunniaksi. Vaikka olen itse ollut kymmenillä leireillä menneiden vuosikymmenten aikana, niin tämä oli ensimmäinen leiri, jossa sain nauttia tällaisesta luksuksesta.

Leirin keskivaiheilla meillä oli myös vierailupäivä, jolloin saimme lukuisan joukon vieraita hetkeksi kanssamme leirille. Myös vieraamme pääsivät nauttimaan hyvästä ruuasta, tuoreesta pullasta ja leivästä, sekä korkeatasoisesta iltaohjelmasta nuotion äärellä.

Vierailupäivän jälkeisenä yönä saimmekin kokea aikamoisen yllätyksen, kun leirialueellemme osui kova ukkosmyräkki. Keskellä yötä vettä satoi aivan kaatamalla noin tunnin ajan ja tuuli yltyi myrskyksi. Myrsky rikkoi ruokailukatoksemme, mutta muuta vahinkoa se ei saanut leirillemme aikaiseksi. Seuraavana päivänä havaitsimme, että myrsky oli kaatanut hehtaarikaupalla metsää leirialueen lähistöltä. Kaatuneet puut olivat myös tukkineet leirialueen läheisyyteen johtavan autotien noin 60 metrin matkalta. Olimme niin sanotusti motissa autoinemme. Mutta mepä emme jääneet toimettomiksi, vaan kävimme noutamassa käyttöömmä pari moottorisahaa, joilla saimme raivattua tien auki. Ja niin pääsimme lopettamaan leirin ja lähtemään kotiin siten kuin oli suunniteltukin. Ja tämä muisto pysyy kaikilla mielessä pitkälle tulevaisuuteen.

Leirimme alkoi lauantaina ja päättyi viikon päästä sunnuntaina leirijumalanpalvelukseen. Leirijumalanpalvelus järjestettiin kauniissa leirikirkossamme, kauniissa säässä. Sitten vielä yksi lounas, loput kamat kasaan ja kotiin. Liekö koti-ikävä motivoinut vai oliko kyse leirin aikana kehittyneestä hyvästä yhteishengestä, niin leiri saatiin purettua ja tavarat pakattua nopeasti. Kaikki osallistuivat ahkerasti ja innokkaasti hommiin.

Leirin päättyessä oli mukava kuulla leiriläisten suusta, että ”tää oli paras leiri ikinä” ja kysymys: ”milloin on seuraava Retro?”. Jokainen leiri on ainutlaatuinen, eikä toista samanlaista Retroa koskaan tule. Siksi kannattaa aina tarttua tilaisuuksiin silloin kun ne ovat tarjolla. Saimme yhdessä aikaiseksi hienon leirin, jota voimme muistella tyytyväisinä ja ylpeinä vielä pitkään, sillä mehän oltiin siellä - RETROLLA. Me kaikki leirillä mukana olleet saimme olla kokemassa Retron ja saimme varmasti paljon muistoja ja mieleenpainuvia kokemuksia partioreppuumme. Monet saivat leiriltä myös uusia ystäviä, joiden kanssa voivat jatkaa yhdessä partiopolkua eteenpäin.

Keskelle tyhjää metsää rakennettava leiri vaatii aika paljon suuremman ponnistuksen suunnittelun ja leirin rakentamisen osalta kuin sellainen, jossa leiri pystytetään ns. valmiiseen paikkaan. Hyvän etukäteissuunnittelun ja mahtavan johtajaporukan ansiosta homma hoitui kuitenkin hienosti ja ongelmitta. Hyvillä mielin jään tätä leiriä muistelemaan ja kiitän kaikki leiriläisiä ja johtajia, joiden kanssa sain olla tekemässä ja kokemassa tämän leirin.

Retrosta kiittäen ja hyviä tulevia leirejä toivottaen,

Korppu

VIERAANA LIPPUKUNNAN 60-VUOTISJUHLALEIRILLÄ

Me leirin vierailupäivään bussikuljetuksella osallistuneet kokoonnuimme seurakuntalolle iltapäivän aluksi ja lähdimme matkaan kohti Heinolan ja Mäntyharjun rajamailla olevaa leiripaikkaa. Kutsussa varustukseksi oli pyydetty pukeutumaan säänmukaiseen vaatetukseen, varustautumaan ruokailuvälineillä sekä partiomielellä. Vajaan tunnin ajoajan kuluttua olimme perillä Jani Vestolan ottaessa meidät vastaan kapeahkon metsätien päätyessä kääntöpaikalla männikön keskellä. Kotikunnan ulkopuolelta valittu aiemmin käyttämätön alue osoittaa lippukunnan halua tarjota jäsenilleen leirielämyksiä myös muualla kuin tutuissa vuosikymmeniä käytössä olleilla kohteilla Luomaniemessä ja Arrajärvellä. Tämä ratkaisu on vaatinut suunnittelijoilta, tarvittavien rakennelmien tekijöiltä sekä johtajilta runsaasti enemmän työtä ja vaivaa kuin entisten paikkojen käyttäminen.

Janin perässä kävelimme kirkasvetisen järven rannalle katsomaan leiriläisten käyttöönsä saamaa hirsisaunaa, uimarantaa sekä kylmiötä, jotka olivat paikallisen hirviseurueen omistamia. Ihastelimme hetken maisemaa ja vakuuttauduimme siitä, että partiolaisten oli täällä hienoa löylytellä ja pestä leiripäivän hiet iholta pois.

Seuraavaksi meidät ohjattiin varsinaiselle leiripaikalle. Kapusimme muutaman matalahkon harjanteen yli ja saavuimme toisen järven rannan tuntumaan keitto- ja ruokailupaikalle missä leiriläiset odottivat läheisiään. Leirinjohtaja Harri Korkeamäki (Korppu) toivotti meidät tervetulleiksi, kertoi ohjelmamme sekä tarjosi meille pullakahvit. Istahdimme partiolaisten sekaan penkeille pöytien ääreen. Kahvittelun lomassa silmäilimme rakenteita ympärillämme. Korkealle puiden väliin oli pingoitettu kuormansidontaliinoista kurkihirret pressuja varten. Näin oli rakennettu kätevät telttamaiset sääsuojat ateriointiin. Kokilla Jukka Juurakolla oli monipuolinen valikoima lämmön lähteitä keitoksiaan varten. Oli kaasuhella sekä oikea perinteinen puuhella ja vielä kolmas suurehko keitin. Ei ollut siis ihme, että meille tarjottiin paikan päällä äsken leivottua tuoretta sekä lämmintä pullaa! Jukka kertoi leiriläisiä varten varattujen elintarvikkeiden ja muiden tarveaineiden painoksi huikeat 750 kiloa. Kylmässä säilytettävät sapuskat oli voitu sijoittaa metsämiesten kylmiöön, joka oli ratkaissut monta ongelmaa. Nautittuamme herkut kuulumme kuinka leiriläiset kiittivät kokkia. Heidän iloisesta sekä äänekkästä kiitoksestaan välittyi ansaittu arvostus häntä kohtaan.

Vatsat kylläisinä pääsimme seuraamaan leiriläisten toimia. Yhdessä pisteessä perehdyttiin solmuihin. Viereisessä kohteessa tehtiin leiriaiheisia painotöitä kasseihin ja paitoihin. Seuraava etappi sijaitsi telttä-alueella. Sinne kuljettiin näyttävän leiriportin kautta. Suuri määrä lippukunnan omistamia teltoja oli pystytetty laajalle kauniille tasaiselle rantatörmälle 25 metriä vesistön yläpuolelle. Todennäköisesti rantaterassi on muodostunut vuosituhansia sitten jossakin vaiheessa mannerjään sulamisen, Baltian jääjärven syntyessä ja maankohoamisen myllerryksissä. Täällä vieraat kiersivät esteradan silmät sidottuina leiriläisten varmojen käsien ohjatessa kulkua turvallisesti esteiden läpi. Pääsimme kokeilemaan myös meille entuudestaan tuntematonta mailapeliä - kauhapalloa. Pienen harjoittelun jälkeen onnistuimme pyydystämään pelivälineen mailamme kärjessä olevaan haaviin. Havaitimme myös punaisella ristillä merkityn Marjo Anttilan teltan ja kyselimme leiriläisten terveystilanteesta. Kuulumme iloksemme, ettei mitään vakavampia loukkaantumisia ollut sattunut.

Painotöiden maalit kuivumassa

Taidokas köytös esteradalla

Illan suussa kokoonnuimme taas yhteen ohjelmatarjonnan katsottuamme päivälliselle. Koska oli torstai, ruokalistalla oli luonnollisesti sakeaa hernekeittoa. Käsienpesupaikalla näimme ja käytimme Kimmo Lehtisenideoimaa leirihygieniaa parantavan hienoa keksintöä. Auton kaasupoljinta muistuttavalla vivustolla voitiin avata käsin koskematta vesikanisterin hana ja valuttaa sieltä vettä pestäville käsille. Aterioinnin lomassa kuulimme leiriläisten sekä johtajien innostunutta jutustelua. Yhdeksi puheenaiheeksi nousi epävakaisesta säästä johtuen sadekuurot. Ne eivät olleet juurikaan haitanneet ohjelman toteuttamista ja teema sivuutettiin nopeasti. Sää on mikä on ja sillä hyvä. Huomattavasti pidempään ja seikkaperäisesti puhuttiin yön yli kestäneestä antoisasta haikista, joka oli päättynyt aiemmin vierailupäivänämme.

Retrolle ei saanut tuoda kännyköitä eikä muita sähköisiä laitteita. Jokainen tuntui pärjäävän ilman niitäkin saamatta ulospäin näkyviä vieroitusoireita. Tarjolle oli tuotu erilaisia lautapelejä, luettavaa sekä muuta yhdessä tai erikseen puuhattavaa yhteiskatoksen alla mattojen päällä mukavasti istuskellen. Nyt saattaisi olla erinomainen hetki itsekullekin pohtia omaa suhdettaan sekä ajankäyttöään sen pienen kapulan kanssa, johon olemme valitettavan usein nykyisin liimautuneet kiinni sen sijaan, että oikeasti seurustelisimme toistemme kanssa kasvotusten.

Kello 19 kokoonnuimme iltanuotiolle. Tuli syttyi ensimmäisellä tulitikulla meidän kannustushuutomme avustuksella. Ohjelmassa oli tuttuja partiolauluja, laululeikkejä, huutoja sekä huumoripitoisia sketsejä. Meitä kahta ikivanhaa partiolaista haastateltiin leiriläisten laatimien kysymysten avulla. Yhteinen nuotiohetkemme päättyi sisaruspiiriin.

Meill' on metsässä nuotiopiiri

Kiitimme isäntiämme ja palasimme linjurillamme Nastolaan takit savulle tuoksuen. Kiitos kaikille leiriläisille hauska hetkestä luonanne. Oli ilo nähdä luonnon helmassa hehkeimmässä suvessamme reippaita ja innostuneita partiolaisia sekä antaumuksella tehtäviinsä paneutuneita johtajia sekä päästä kokemaan toviksi välitöntä leiritunnelmaa kanssanne.

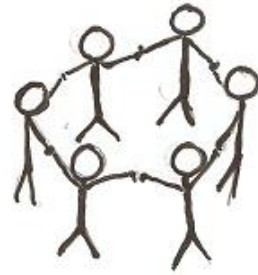
Kerran partiolainen, aina partiolainen

Nina Tom

Nina ja Tom

SEURA

Käpykikka #Korppu

Kaikki retrolaiset ovat pyllistelleet
tarmolle

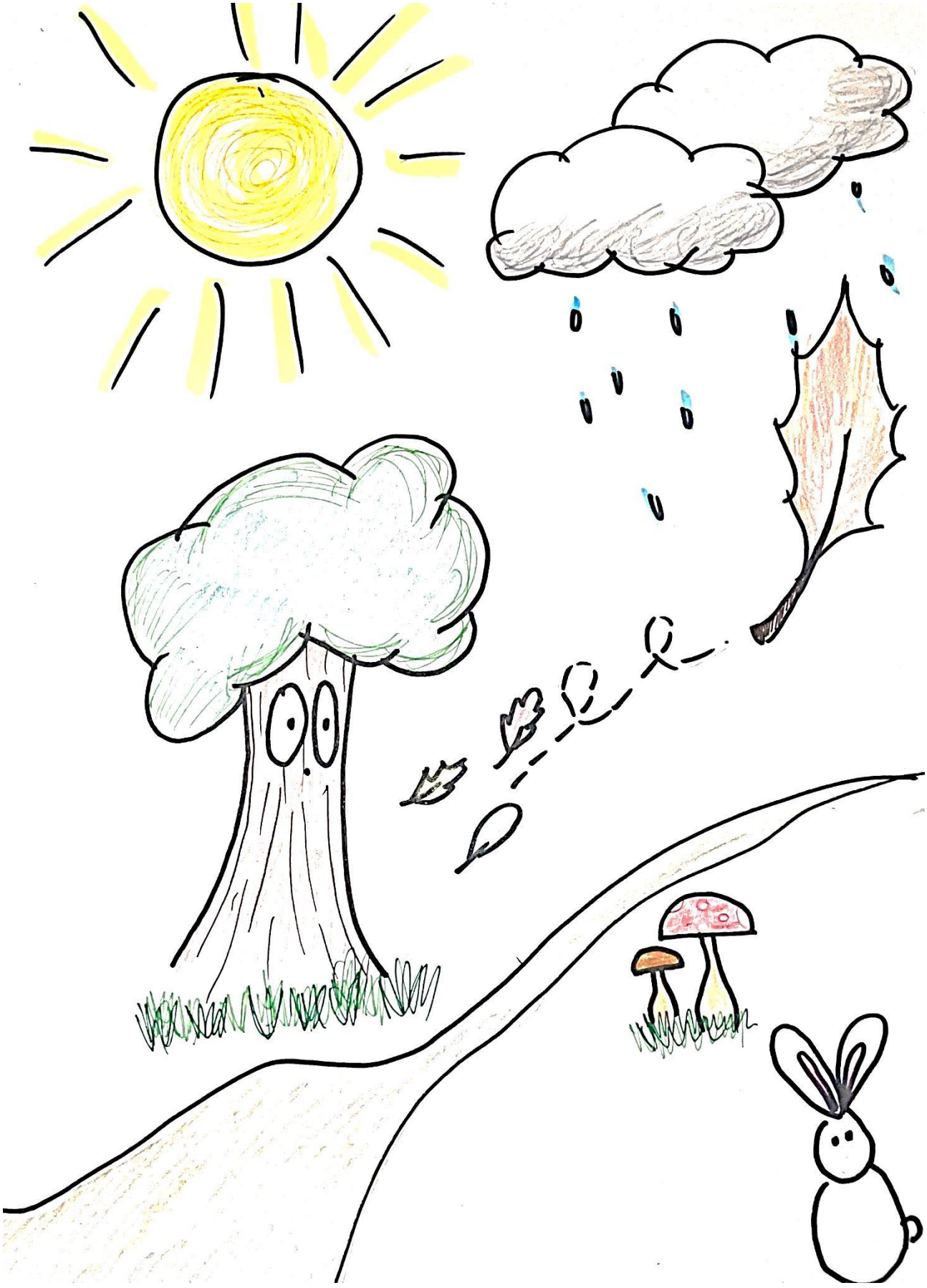
Toi vahtii purkkeja

Jamppa kävi Retro-leirin vierailupäivässä ja joutui
tarkkailun kohteeksi:
”Monesko pulla toi oli?”

SUIHKUSEURAPIIRI KAIPAA JUTTUJA!

Mikäli tiedät mehkkaan tarinan niin jaa se mieluusti muiden lippukuntalaisten kanssa. Jutut voi ilmi antaa sähköpostilla osoitteeseen marjoanttila96@gmail.com

Iltatarina

Törarys ohjeet

päivitetty 11.9.2022

Lehti ilmestyy paperi- ja nettiversiona. Tavoitteena on, että lehti ilmestyisi neljä kertaa vuodessa. Nettiversion voi lukea Nastapartion nettisivuilta. Viikkotoiminnassa olevat saavat painetun version esimerkiksi johtajiltaan.

Töraryksen lähettäminen

Lähetä Törarykseen tuleva juttusi viimeistään deadline päivänä. Huomioi, että deadlinet ovat nykyään lauantaisin entisen sunnuntain sijaan. Deadline päivistä pyritään muistuttamaan mahdollisimman hyvin.

Jutut lähetetään sähköpostiin: marjoanttila96(at)gmail.com

Laita sähköpostin otsikoksi TÖRÄYS(lehden numero)_(vuosi) eli esimerkiksi TÖRÄYS2_19 tai TÖRÄYS3_19

Toivon, että jutut lähetään minulle word-tiedostona sekä pdf-tiedostona.

Koska nettiversio on värillinen, toivoisin että jutuissa olevat kuvat olisivat värillisiä.

Kirjoitetun jutun pituus ja kirjoittaminen

Jutun pituudella ei ole väliä. Tekstin voi kirjoittaa A4-kokoiselle pohjalle. Painossa lehti pienennetään kokoon A5.

Kirjoitetun jutun saa vapaasti kirjoittaa valitsemallaan fontilla ja fonttikoolla.

Pienennyksen vuoksi on hyvä huomioida, että esimerkiksi kuvat ovat mahdollisimman selkeitä ja, että kuvasta pystyy hyvin tunnistamaan mitä siinä on myös pienennyksen jälkeen.

Kuvien käyttäminen

Kuvat saavat olla värillisiä. **Varmistathan, että kuvissa esiintyviltä henkilöiltä on kysytty lupa kuvien julkaisemiseen! Luvan kysyminen on jutun kirjoittajan vastuulla.**

Kuvat voidaan lähettää erillisenä tiedostona tai asetella valmiiksi jo tekstiin.

Nimien käyttäminen

Koska Töraryksestä on myös nettiversio, toivon että käytätte jutuissa vain etunimiä tai lempinimiä. On hyvä varmistaa, että jos käytetään koko nimeä, että se nimetylle henkilölle sopii.

Lähteiden käyttäminen

Jos käytät jutussasi jotakin lähdetä, **merkitsethän lähteen!** Toivon myös, että juttuihin ei kopioitaisi suoraan valmista tekstiä.

Tarvittaessa toimitus pitää kuitenkin oikeuden muokata tekstien asetteluita ja kuvien kokoja, esimerkiksi niissä tilanteissa joissa sivumäärät vaativat. Törarys on aina sivumäärältään neljällä jaollinen.